

Kdo bo močnejše ustrelil v Charlie Hebdo

“Z ustrezno indoktrinacijo je mogoče človekov um zastrepiti in tudi običajne ljudi pripraviti, da počnejo grozne stvari,” je ta teden na posvetu pri predsedniku republike **Borutu Pahorju** pravnik **Rok Čeferin** pojasnjeval, da je bil urednik Der Stürmerja **Julius Streicher** na procesu v Nürnbergu obsojen, ker je desetletja mesec za mesecem zastrepil um tisočem Nemcev in jih okužil z virusom antisemitizma. Sodba je bila, da je za množične umore kriv “enako kot tisti, ki so jih zagrešili”, je povzel Čeferin.

Je pobijalo ljudstvo ali oblast?

Čeferin je ocenil tudi, da evropska sodišča danes enako kot pri Streicherju zahtevajo, da je treba sovražni govor “preganjati s cenzuro in kaznovanjem”. Sovražni govor proti migrantom in islamu, da ne bomo prikrivali, o čem govorimo. Konkretnega primera držav v Evropi, kjer bi v uredništva medijev oblasti poslale cenzorje ali policiste z biči, ni predstavil. Se pa vsi spomnimo, da sta v Franciji **Saïd** in **Chérif Kouachi** vdrla v uredništvo satiričnega časopisa Charlie Hebdo in postrelila ducat ljudi, še enajst pa ranila. Odgovornost je prevzela skrajna islamistična skupina. Podobnih streljanj je bilo še kar nekaj. Pobijali so člane uredništva satiričnega časopisa, ki so pisali in risali. Niso ubijale besede ali slike, ki so jih teroristi razglašali za primer sovražnega govora. Puške so. Umrli so novinarji. Čeferinov nastop je bil zanimiv, ker pokaže značilne

poenostavitve, ki jih v Sloveniji redno poslušamo, ko za grozodejstva v preteklosti niso krivi tisti, ki so jih zagrešili, torej oblasti. Mediji in navadni ljudje so krivi, ki jim je zaradi tega treba omejiti pravice in svoboščine. Besede so krive in ne puške. Mediji so nekoč z besedami ubijali Jude, danes pa muslimane, je logika. Ob tem se zamešajo mediji v totalitarnih sistemih, fašizmu ali socializmu, ki so podrejeno orodje oblasti in v zahodnih družbah, kjer to ne bi smeli biti. Kampanjo za to, da izženemo sovražni govor, torej časopise kot je Charlie Hebdo, v Sloveniji že dalj časa vodi vladajoča SD **Dejana Židana**. Ta stranka je naslednica nekdanje Zveze komunistov, ki je nekoč nadzorovala vse medije v državi in kršila najbolj elementarne pravice in svoboščine ljudi, kot jih kršijo tudi v diktaturah, iz katerih prihajajo skupine, ki organizirajo teroristične poboje menda sovražno govorečih novinarjev in ljudi na božičnih sejnih po Evropi. Premier **Marjan Šarec** (LMŠ) je javno predlagal modernejši in bolj "liberalen" pristop: državna podjetja, ki jih je v Sloveniji veliko, je pozval, naj premislijo, ali bi še oglaševala v Novi24TV in v tedniku Demokracija, ker tam menda sovražno pišejo o migrantih in islamu. Nobeno sodišče ni presodilo, da je to res in naložilo kazni. Si predstavljate, da bi liberalni francoski predsednik to pozval ob Charlie Hebdouju?

Na posvetu pri predsedniku republike **Borutu Pahorju** o svobodi govora in sovražnem govoru so bili ta teden številni ugledni in izkušeni starejši pravniki, ki so pozivali k previdnosti pri poskusih omejevanju svobode govora v državi, ki je bila tu dolgo brutalno zatirana. A posebej zanimiv mi je bil seveda Čeferin, ki je opozarjal, da smo mediji in ljudje nevarni.

Posvet o svobodi govora in sovražnem govoru Foto: Daniel Novakovič

Čeferin je o uredniku skrajnega antijudovskega propagandnega glasila

Streicherju zamolčal pomemben podatek, da je bil regionalni voditelj nacistične stranke in eden redkih osebnih zaupnikov Adolfa Hitlerja, ki mu vzpon čisto na vrh ni uspel, ker je bil celo za nacije preveč nor. Omenjen je v Hitlerjevi knjigi "Moj boj" zaradi uspešne podreditve nemških socialistov nacionalistični delavski stranki (NSDAP). A pomembnejša in značilnejša je za Slovenijo druga Čeferiniva "poenostavitev". Pomora Judov v Nemčiji ni izvajalo ljudstvo pod vplivom Streicherjev kot nas napačno usmeri. To ni res. Tudi povojnih množičnih pobojev ujetnikov pri nas ni izvedlo ljudstvo pod vplivom partijskega časopisja. Pomore je v obeh primerih izvedla oblast: sistematično, premišljeno in natančno načrtovano. Za to je uporabila državne institucije: vojsko, policijo in tajno službo. To številni zamolčijo. Oblasti se ne kritizira. Te iste totalitarne oblasti so kritičnim medijem (opozicijskim) in posameznikom onemogočale financiranje, poslovanje in jih ukinile. Kritike pa so pogosto preprosto ubili. Vpliv in denar so preostali, ki so jih nadzirale totalitarne oblasti ali so se jim priklonili, imeli, ker je za njimi stala ta oblasti, denar iz državnih poslov in palica, ki je zares udarjala. Streicher je bil močan, ker je bil za njim Hitler. Tudi pri nas so bili vsi največji mediji nekoč glasniki neke partije. Vodili so jih politični funkcionarji

ali njihovi zaupniki. Cilj je bil ljudstvo prepeljati v krasne nove čase, ki so se na Hrvaškem in v BiH končali v hudi moriji, v celotni Vzhodni Evropi pa s povečanim razvojnim zaostankom za državami na Zahodu. Novinarjem se ni reklo politiki. Bili so družbenopolitični delavci.

So temeljem Evrope bolj nevarni teroristi ali naši politiki?

Težko razumljivo mi je pravzaprav, kako komu pade na pamet, da bi s cenzuro preganjal domnevni sovražni govor v redkih medijih, ki jih v Sloveniji oblast ne nadzoruje in celo, kako lahko trdi, da to od oblasti zahtevajo sodišča po Evropi. Prvič slišim. Kje, kdaj? Kje je ta sodba, da mora Charlie Hebdo zapreti vrata v Evropi? Doslej nisem opazil. Sem pa brač, da svoboda izražanja varuje tudi informacije in ideje, ki prizadenejo, žalijo, šokirajo in vznemirjajo. S sistematično cenzuro bi v nacistični Nemčiji nacisti še bolj pobili vse Jude in vse nasprotnike režima, niti slučajno pa to ne bi ustavilo **Streicherja**. Tega "partijskega tovariša" so občasno naciji poskušali utišati kvečjemu sami, ker je škodil propagandnemu vtisu v mednarodni skupnosti o režimu, ki je poskušal svoje skrajne svinjarije skrivati in ne objavljati na naslovnicaš Stürmerja. Podobno so cenzuro za odstranjevanje konkurentov in "škodljivih" uporabljali v nekdanji Jugoslaviji.

V Izraelu si lahko ogledamo najbolj moderni primer, kako deluje cenzura. A ravnanje države Izrael je posebnost, ker so v vojni z vsemi sosedami. Tam ne gre le za govor, tam se res streljajo. Kdo pa nas ogroža? V kakšni vojni smo mi? A zaradi migrantov in islama med vladajočimi razsaja tak strah, da

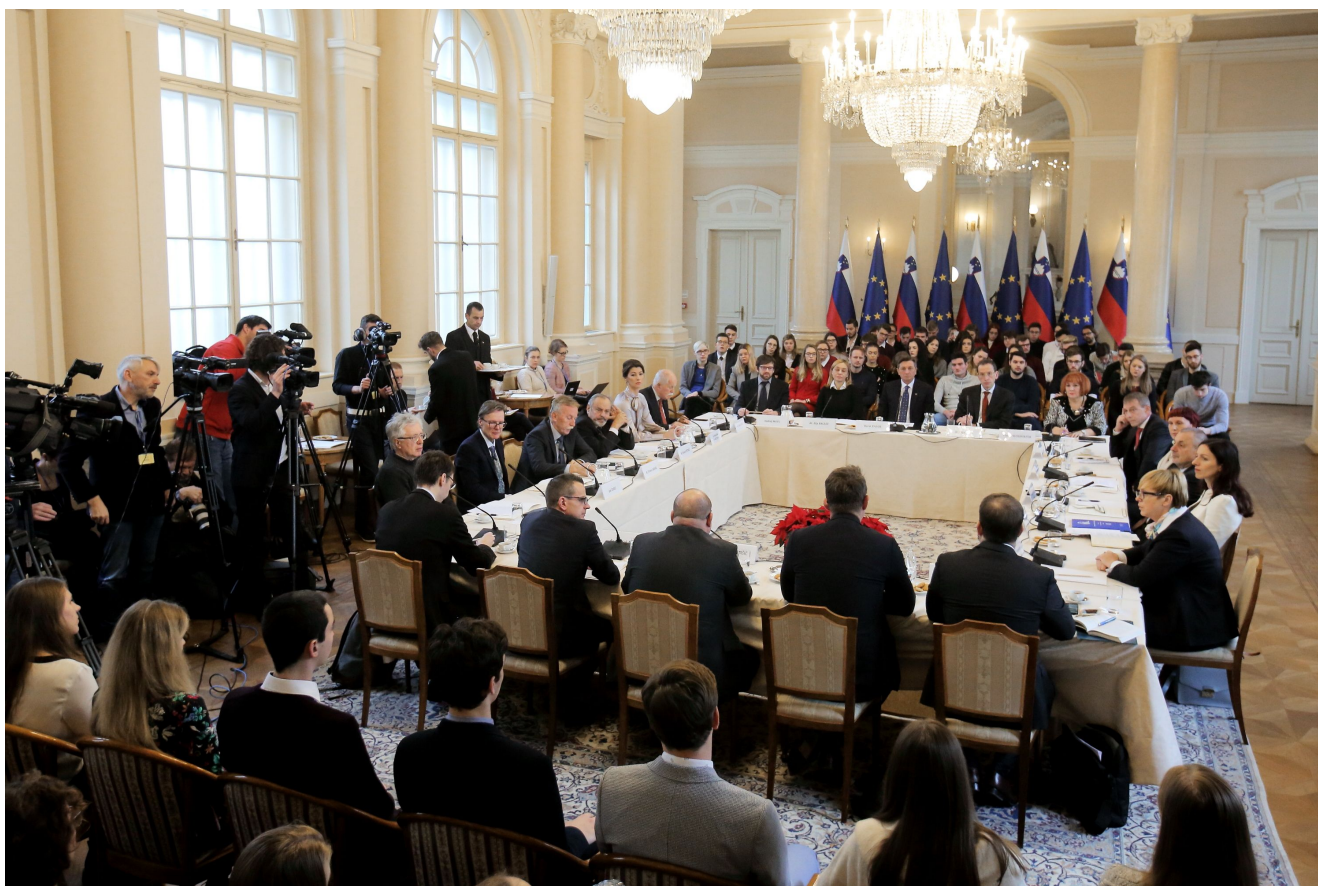
morajo uvesti drastične ukrepe omejevanja temeljnih svoboščin ljudi? Tednika Demokracija in Nove24TV so se tako ustrašili? Ali so se ustrašili relativne zmage SDS in **Janeza Janše** na volitvah poslancev in občinskih svetnikov? Nič od tega ne sme in ne more biti razlog za cenzuro in druge drastične ukrepe proti medijem. Bi se pa oblast lahko ukvarjala z dilemami, kaj počnejo iz tujine v našem medijskem prostoru Rusi ali pa skrajni islamisti in še kdo. Če pa je res problem obsežen pojav sovražnega govora, torej spodbujanja k pobojem manjšin, opozicije in podobnemu ravnanju, kar je res nesprejemljivo, bi dilema morala biti, kje so ti naši vladarji zgrešili v izobraževalnem sistemu in lastni politiki. So pravi vzgled strpne politike?

Čeferin, politiki SD in premier Šarec se odločajo za pot, ki mi je tuja. V ZDA pomeni kršitev prvega dopolnila njihove ustave. A velika odgovornost, ko gre za posledice, velja zanje in ne za nas. Prej ali slej bo nagobčnikov za medije in ljudi zmanjkalo in slišali bomo nadležno vprašanje, kje je razlika, ko gre za zatiranje svobode govora, med teroristi in tistimi, ki nam vladajo, če pa oboji streljajo v temelje zahodnega sveta, ki se skrivajo za majhnim Charlijem Hebdojem.

Tvorijo pa te trdne temelje zahodne civilizacije trupla vseh tam pobitih urednikov in novinarjev.

PS: Na posvet pri predsedniku, ki je bil ta teden vreden javne pozornosti in kjer so se zbrali različno misleči posamezniki, sem bil povabljen. A sem se opravičil, ker je ob isti uri ustavno sodišče razglašalo sodbo o volilnem sistemu, o čemer sem poročal. Celoten posnetek posveta z nastopi številnih odličnih pravnikov, tudi nekdanjih ustavnih in vrhovnih sodnikov, ki so pozivali k previdnosti in tresoči roki pri oblastnem omejevanju svoboščin ljudi, kar podpiram, si lahko

ogledate [na povezavi tukaj](#).

Posvet o svobodi govora in sovražnem govoru Foto: Daniel Novakovič